

οὐδὰς δύνασιν ἀέξεται κείσθαι αὐτοῦ. ὅμως
ἐπὶ τὸ προκείμενον τῆς παραβολῆς ἀεὶ ἔθωμεθα.
χάσμα μέγα ἐστὶ κτλ λέγει. Τὸ χάσμα φανερῶς
πῶς διαφασίν. Τὴν συχρυσίν λέτω καὶ διαφασίν
ὁ ποῦ ἔχουσιν οἱ δίκαιοι ἐξ ἑτοῦ ἀμαρτωλοῦ.
Διατίθηται καὶ αὐτὸ εὐχαιρέσει αὐτῶν ἢ (σαν δια-
φοροί, οὐ τω καὶ αἰμοναὶ καὶ αἰκροτομίαι τοιαυτὰ
ἔχουσιν πῶς ἀποχρυσίν ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, ἵνα
κάθε εἰς ἀποχαμαμένη καθὼς ἐδούλασε τῷ φῶτι
τοῦτον τὸν κόσμον. οἱ μὲν δίκαιοι ἀποχαμα-
νοῦσι τὰ κλάκα καὶ ἀγαθὰ ἐκείνα καὶ τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν ἵνα εἴπω ἐπὶ τὴν παράδοξον. οἱ δὲ ἀμαρ-
τωλοὶ κληρονομοῦσι τὰς αἰωνίους κόλασθαι,
καὶ τὴν πικρὰν ἐκείνην καὶ τὰ βαρῆνα, καὶ
οὐαὶ αὐτοῖς. **Σημάδα** ἐδωδόσι μορτί
κατὰ τῶν ἐργασίων. ἢ γουτίνε ἀπίσοι τις ἐ-
σοισὶ δόγμα τῶν ἐργασίων, ὁ ποῦ λέγει ὅτι ἐναι
καιροὶ ὁ ποῦ ἡ κόλασις ἔχει τέλος. καὶ ὁ ποῦ ἀμαρ-
τωλοὶ θέλουσιν ἀνταμωθῆμε τοῖς δικαίοις, ἐμὲ
τὸν θῆ, καὶ ἔτι ὁ θεὸς θέλει γένηται τὰ πάν. ἴδου